

Wachten op tunnel valt slecht

FRITS POELMAN

GRONINGEN Marlieke de Jonge van de werkgroep Toegankelijkheid in Groningen probeert alsnog voor elkaar te krijgen dat er voor langzaam verkeer een verbinding tussen de Oosterpoortbuurt en de Herewegbuurt in Groningen blijft bestaan.

De Jonge noemt de verrassende afsluiting van de route door het verdwijnen van de spoorwegovergang op 3 april onbegrijpelijk. „Het irriteert me het meest dat niemand zich druk maakt.” Met steun uit de Oosterpoortbuurt hoopt ze alsnog op een oplossing.

„Ik volg de politiek een beetje en weet dat mensen met een handicap, de Fietsersbond en wijkorganisaties enorm hebben gestreden om op die plek een tunneltje te krijgen. Ons is de hele tijd verzekerd: het komt er. Leuk gepland, hartstikke fijn, iedereen blij. Nu horen we bij toeval dat er vijf jaar tussen zit. Dat is nooit eerlijk gezegd. Er is kennelijk niet nagedacht over de praktische gevolgen van de plannen. Ik denk dan: Heeft iedereen zitten slapen of zo?”

Volgens De Jonge reageren de mensen van Aanpak Ring Zuid niet echt. „Ze willen wel vertellen waarom er geen oplossing voor is, maar daar schiet ik niets mee op. Dat niemand zich druk maakt, is nog het meest irritant. Word eens wakker!”

Het rare is dat het spoortunneltje dat als alternatief voor de overweg is bedacht, al is gebouwd. Onder het spoor ligt een kant-en-klaar tunneltje. Het probleem: hij ligt deels net onder de constructie van de tijdelijke ringweg. Er staan pijlers in de

Voor zo'n verbinding voor langzaam verkeer tussen de Oosterpoortbuurt en de Herewegbuurt zet Marlieke de Jonge zich in. ILLUSTRATIE AANPAK RING ZUID

weg. En dus kan het tunneltje pas worden afgebouwd als de tijdelijke weg is afgebroken. Een tussenoplossing zit er niet in. Dat melden Aanpak Ring Zuid en Herepoort, de bouwer van de Zuidelijke Ringweg.

Volgens De Jonge stopt de overheid het probleem weg. „Dat de tijdelijke constructie in de weg staat, had je vooraf kunnen bedenken als je nadenkt over inclusiviteit en toegankelijkheid. Het enige wat je hoort is: 'fietsers rijden maar een eindje om'. Voor grote projecten en planners is vijf jaar wachten geen probleem, die zitten daar niet mee. Zij

rijden wel om. Ik wil ook wel omrijden, maar kan niet. Dat is geen luiheid, maar een fysieke beperking. Er zijn zo veel ouderen en mensen die afhankelijk zijn van een rollator of een ander hulpmiddel. Die komen van z'n levensdagen niet aan de andere kant. Dat is voor hen straks een halve marathon. Voor kinderwagens en kleine kinderen is de route via station Europapark trouwens ook een heel eind om. Hoe gaat dat als je op krukken loopt? Het cynische is dat sommigen straks niet eens meer bij hun WIJ team in het Talmahuis kunnen komen.”

De Jonge is zelf ook de dupe: ze gebruikt de overweg tussen huis en haar werk aan de Hereweg. „Ik rij nu nog op een vrij snelle scooter. Maar ik ga nogal achteruit dus de vraag is hoe lang dat nog duurt.”

Hoeveel mensen de dupe zijn, durft ze niet in te schatten. „Het zijn niet de meest assertieve mensen. Ze gaan er straks achter komen als het te laat is. Daarom probeer ik de boel voor die tijd wakker te schudden en heb ik mede-wijkbewoners om solidariteit gevraagd. Ik ben heus geen mopperkonijn, maar soms moet dat gewoon.”